

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Ak! hvor forandret! (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388742416/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

de den fuldkomneste Symmetrie i alle hans Klædningsstykker. Naar vi en Sommersøndag spadserede ud i Frederiksberg Hauge, drog han de fleste Dameblikke til sig, uagtet S ogsaa var en smuk Karl, og jeg halvsjette Tomme længere end nogen af dem.

Men for at være oprigtig maae jeg tilstaae: det var ikke ene Længsel efter en Ungdomsven, der drog mig; i den Egn, hvor han nu levede, havde jeg for 19 Aar siden oplevet min tyvende Kjerlighedshistorie; det var det, hvor jeg saae Maren den anden,* den dejlige, den englelige Maren Lammestrup, Perlen blandt de viniliske Piger. Det var der, hvor jeg tyvende Gang bortskjænkede mit ømme Hjerte, hvor jeg fik det tyvende Gang heelt og holdent tilbage. Tillad mig, skjønnne Læserinde! at fortælle mit uskyldige Eventyr! –

Ruricolus og jeg gjorde en Sommerudflugt fra Stadens Volde, for at sprede nogle Lysglimt over Vendelboernes Peninsel. (Vor Særejse indtil Aalborg fortjener en særskilt Beskrivelse, der med Musernes Hjælp ej heller skal udeblive, naar jeg først ved Gjennemlæsningen af vore store Monstere i dette Fag har perfectioneret mig lidt i Rejsestilen.) Vi to Kjøbenhavnere – jeg en indfødt, han en naturaliseret – gjorde Opsigt ved Vildmosen: vore bredskyggede Hatte, korte Veste og lange Buxer tildrog sig fortjent Beundring. Kun Proprietæren Hr. Mads Lammestrup paa Tyreholm – en raae, udannet og plat Personage – tillod sig at scoptisere over vor Dragt. Det var førstegang man i Vensyssel saae lange gule Nankins Buxer med ditto Gamacher hvis Flipper naaede lige ud til Tærne: den Tølper sammenlignede os med pojfodede Handuer. Hans Datter Maren, den søde Dne, udfandt en skjønnere Lighed, nemlig i vor forlibte Æmhed, og kjæle Kurren; ja jeg tilskrev – og det vist ikke uden god Grund – disse samme gule Gamacher en stor Deel af den Lykke, vi to Cavalierer gjorde hos hende og de øvrige Vinilerinder.

Mit Hjerte er af Svamp – nej! den Lignelse halter; thi vel fænger det hastigt, men forbrænder ikke; Svampen brænder kun eengang, mit Hjerte saa tidt det skal være. – Mit Hjerte er af Krud – dog det passer heller ikke; det tændes vel i et Øjeblik, men ganske blicit og stille, uden Røg og uden Knald. – Nu da: saa maae mit Hjerte være af Asbest – hm! det duer ligesaa lidt, for Asbesten brænder jo slet ikke.

* Maae endelig ikke forveksles med Maren den 1ste, Stadsmusikantens Datter. See Nordlyset for 1827, Febr. Heftet, Side 233.